

Zajedno aguanta

Les maniobres de Milosevic i la diversitat d'interessos dins Zajedno no han trencat, de moment, una coalició que per separat difícilment assolirà el seu gran objectiu: democratitzar Sèrbia.

Zajedno aguanta. L'obstinació del president serbi Slobodan Milosevic, els seus impressionants errors de càlcul, han permès a la fi que una coalició de partits amb interessos ben diversos arribés fins on ha arribat, és a dir: a constituir, si més no fins ara, una alternativa clara a l'autocràcia regnant.

Milosevic els ha subministrat diàriament, amb una patètica lentitud de reflexos, l'oxigen que la coalició opositora necessitava per sobreviure. No hi ha factor que encoratgi més un contendent que la certesa que el seu contrincant viu en el dubte permanent. Serà capaç ara Zajedno d'assolir l'objectiu següent, la profunda reforma democràtica de les institucions sèrbies? Aquest és un terreny en què Milosevic, després de tornar a guanyar temps amb l'acceptació de la derrota, té marge de maniobra. Però molt menys que no el que tenia abans d'invalidar la victòria electoral de Zajedno en les eleccions municipals. Mai el seu poder no havia trontollat tan seriosament, amb una part molt significativa de l'exèrcit discutint-li les decisions. Però no hi ha dubte que tornarà a intentar de maniobrar.

L'home més poderós de Sèrbia després del president, Jovica Stanisic, cap de la policia secreta iugoslava durant catorze anys trama un assalt sobre Zajedno. Controla el servei d'intel·ligència i les forces de seguretat del Ministeri de l'Interior i, cosa més important, coneix a la perfecció la responsabilitat de Milosevic en les campanyes de neteja ètnica practicades a Croàcia i Bòsnia. Els coneixedors dels cercles de poder de Belgrad assenyalen Milosevic i Stanisic com els cervells de la guerra criminal que va portar a la construcció de la Gran Sèrbia. Aquesta circumstància dóna a Stanisic un poder d'influència extraordinari sobre Milosevic.

Ara Stanisic sembla que està convençut que la unitat de Zajedno, una vegada exerceixi el govern dels municipis conquerits, s'evaporarà i el cercle de poder de Belgrad tornarà a imposar la seva estratègia política. Hi ha massa clars-obscur que Milosevic ha compartit amb dos dels tres líders principals de Zajedno: Zoran Djindjic i Vuc Draskovic, i aquest és un terreny abonat per a la intriga i la conspiració.

Quan Milosevic decideix, el 1990, d'aliar-se amb l'extrema dreta de Vojislav Seselj i amb l'SDS de Radovan Karadzic, l'escriptor Vuc Draskovic, dirigent de Moviment de Renovació Serbi, encara llançava els seus eslògans guerrers d'una Gran Sèrbia "en tots els llocs on hi hagués tombes sèrbies". No fou fins molt més tard, amb la denúncia de l'aliança política "roja-i-bruna", que Draskovic va deplorar la guerra.

Zoran Djindjic, ara el polític amb més futur del país

ARXIU / EFE

i representant dels sectors econòmics convençuts que ja no necessiten Milosevic, escarnia fins el setembre de l'any passat la claudicació del president en els acords de Dayton que deixaven, segons ell, la porta oberta a una Bòsnia unificada. En els recents comicis bosnians Djindjic va donar suport a Karadzic.

Només l'Aliança Cívica de la senyora Vesna Pesic, agrupació de demòcrates liberals antinacionalistes, pot presentar una fulla de serveis lliure de connivència amb Milosevic. Però les expectatives de vot de Pesic, escarnida i marginada per tota la resta de l'espectre polític serbi, només arriba al voltant d'un 5%.

Fins on aguantarà Zajedno? Vuc Draskovic comença a donar senyals de gelosia política veient que, a pesar de ser l'ànima de la protesta, Djindjic aconsegueix quotes efectives de poder: des del mes passat és el nou batlle de Belgrad. Però tots tres saben una cosa: per separat no són sinó tendres criatures en mans de l'immens aparell de Milosevic, encara capaç de controlar el camp, però també els treballadors industrials —amb grans dosis, això sí, de coacció laboral.

La nova aposta de la coalició opositora és clara: taula de negociacions sobre el futur del país, transmeses per TV a tot el país, que condueixin a unes eleccions plenament democràtiques. En cas contrari, tornaran les mobilitzacions de masses. Milosevic ja contraataca: ha reduït a l'àrea de Belgrad les emissions de la cadena privada de TV "BK" des que ha començat a criticar-lo. Però Milosevic haurà de calcular molt bé els seus pròxims moviments: ara ja no solament ha de recordar Romania. També haurà de mirar cap a Albània.

Zoran Djindjic, batlle de Belgrad des del mes passat. Vuc Draskovic, ànima de la protesta a Sèrbia, comença a donar senyals d'impaciència davant les quotes de poder que està aconseguint Djindjic.

Eduard Sanjuán